

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Schone en droge omgeving beperkt contaminatie met ziekteverwekker

Infectie met Giardia

Onlangs vroeg een veehouder me raad omtrent een groep jonge kalveren. Hij was verontrust omdat ze onvoldoende goed groeiden en geen goede conditie vertoonden. De symptomen waren begonnen toen ze in een groep waren gehuisvest, vertelde hij. De kalveren waren nu acht weken oud en zaten al vanaf een week na de geboorte in een groep.

Bij aankomst onderzocht ik de kalveren. Ze zaten in een strobox waarvan één kant bevuild en nat was. De jonge dieren waren inderdaad opvallend mager en hun haarkleed gaf geen gezonde indruk. Verder waren er geen echte ziektesymptomen zichtbaar. De eetlust van de kalveren was goed en geen enkel dier had last van koorts. Bij enkele kalveren was in lichte mate wat ruis op de longen te horen.

Ondertussen vertelde de veehouder dat sommige kalveren in de eerste weken diarree kregen. Daarvan vielen nu geen zichtbare symptomen op te merken. Omdat groeivertraging een mogelijke aanwijzing is voor parasitaire infecties zoals coccidiose, cryptosporidiose en giardiadiarree besloot ik mestmonsters te nemen. Onderzoek bevestigde mijn vermoeden: alle mestmonsters waren positief voor Giardia.

Met het onderzoeksresultaat op zak contacteerde ik de melkveehouder opnieuw en adviseerde ik om de kalveren drie dagen te behandelen tegen Giardia. Op de derde dag luidde het advies de kalveren te verplaatsen naar een propere box die gereinigd en ontsmet was met tien procent ammoniak. Die behandeling leek in eerste instantie alvast goed aan te slaan.

De encyclopedie **Giardia duodenalis**

Giardia duodenalis of Giardia intestinalis veroorzaakt een parasitaire infectie. De parasiet komt voor in de dunne darm en treedt op bij diverse diersoorten. Zo zijn infecties bekend bij

runderen, paarden, geiten, schapen, varkens, honden en de mens.

Mogelijke symptomen zijn chronische diarree of vermagering en een slechte groei. Door het aantonen van cysten in de mest kan de infectie vastgesteld worden. Aangezien de parasiet niet continu wordt uitgescheiden, is het belangrijk om van meerdere dieren mestmonsters te nemen.

Belangrijk bij de bestrijding is het voorkómen van (nieuwe) infecties. Behandeling heeft

geen zin als de kalveren niet naar een propere box worden verplaatst. Aangezien koeien en ouder jongvee zonder enige ziektesymptomen de parasiet kunnen uitscheiden, is het beter om de jonge dieren van de andere leeftijdsgroepen te scheiden. Een aparte afkalfstal die tussendoor leeggemaakt en gereinigd wordt, helpt eveneens besmetting voorkomen. Ook een goede biestverstrekking, hygiëne en aangepaste voeding zijn belangrijke preventieve maatregelen.

Op de Belgische markt is geen diergeneesmiddel geregistreerd tegen Giardia. Met een bepaald wormmiddel kan de parasitaire infectie wel behandeld worden.

Dieren kunnen leven met Giardia zonder ziektesymptomen. Kalveren kunnen eronder lijden vanaf een maand tot tien weken na de geboorte. Bij onvoldoende groei is niet alleen een giardia-infectie een mogelijke reden. Er zijn andere meer voor de hand liggende oorzaken die eerst onderzocht moeten worden.

